

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **B. K.**, zastoupeného Mgr. Josefem Bartuskem, advokátem se sídlem Ostrava, 28. října 108, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 19 Cad 65/2006 – 65, ze dne 3. 10. 2006,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatele, Mgr. Josefu Bartuskovi, **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování ve výši 2600 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované č.j. X, ze dne 7. 7. 2004. Česká správa sociálního zabezpečení jím odňala žalobci ode dne 18. 7. 2004 částečný invalidní důchod podle § 56 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“). Své rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Ostrava – město ze dne 3. 5. 2004 není žalobce částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 10 %.

Krajský soud vycházel při svém rozhodování zejména z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) ze dne 24. 2. 2005. U posuzovaného se podle tohoto posudku jedná o chronickou recidivující dorsolumbální, t.č. bez známek radikulopatie, myelopatie, stav je stabilizovaný. Dle magnetické rezonance byla v minulosti prokázána drobná hernie Th 4/5 bez známek útlaku míchy, neindikovaná k operačnímu řešení. Dle EMG je prokázána senzitivní neuropatie obou středních nervů a spasmofilní neuropatie. Přítomna je simulace hypacuse u primitivní osobnosti. Objektivní audiometrií byla vyloučena percepční nedoslýchavost. V diagnostickém souhrnu jsou dále uvedeny recidivující záněty zevních zvukovodů v souvislosti s nošením naslouchadla, stav po trimaleolární zlomenině vpravo řešené osteosyntézou, simplexní osobnost s histrionskými rysy a křečovými projevy (může jít o projevy spasmofilní neuropatie), somatoformní porucha, recidivující intertrigo v třísele, vředová choroba gastroduodena v anamnéze, t.č. v klidu, hraniční hodnoty krevního tlaku.

Ke dni 7. 7. 2004 se podle komise jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl stabilizován, jehož rozhodující příčinou byla chronická recidivující dorzolumbální bez výraznějšího omezení dynamiky páteře, bez jakýchkoliv známek kořenové symptomatologie, uvedená v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění (dále jen „vyhláška“), kapitole XV., oddílu F, položce 2, písmeno a), která způsobovala pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti 10 %. Podle písmen b), c), d) a e) této položky komise postižení žalobce nehodnotila, neboť nezjistila příznaky tyto položky charakterizující. Podle PK MPSV nešlo u posuzovaného nikdy o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky dle přílohy 4 vyhlášky, nešlo nikdy objektivně o praktickou hluchotu, což bylo opakovaně potvrzeno objektivní audiometrií. Posuzovaný byl uznán částečně invalidním při zjišťovací lékařské prohlídce 10. 1. 1990. Kontrolní lékařská prohlídka nebyla stanovena. Při zjišťovací lékařské prohlídce dne 24. 9. 2002 v souvislosti se žádostí o invalidní důchod byl uznán částečně invalidním pro značně ztížené obecné podmínky dle přílohy č. 4 vyhlášky, oddílu B odst. 4 písmeno a) – oboustrannou hluchotu, což PK MPSV dne 4. 6. 2003 posoudila jako významný posudkový omyl. Podle PK MPSV nebyl posuzovaný schopen práce v dole, v riziku úrazu, enormního přetěžování páteře, těžké fyzické práce, v prostředí nadměrně prašném a agresivním, s psychickými požadavky převyšujícími psychický potenciál posuzovaného. Byl schopen až středně těžké práce s výše uvedenými omezeními v dělnických profesích, v lehkém průmyslu nebo ve službách.

Na základě takto zjištěného skutkového stavu dospěl krajský soud k závěru, že nebylo prokázáno, že by u žalobce ke dni 7. 7. 2004 docházelo k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti alespoň v míře 33 %, ani nebyl zjištěn zdravotní stav, který by značně ztěžoval jeho obecné životní podmínky, neboť nebylo prokázáno onemocnění uvedené v příloze 4 vyhlášky. Nejsou proto v souhrnu splněny podmínky částečné invalidity podle § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. a žalobce tudíž nelze ke dni 7. 7. 2004 považovat za částečně invalidního. Žalobce k uvedenému datu nesplňoval podmínky nároku na částečný invalidní důchod.

Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností. Soud podle jeho názoru nevzal v úvahu všechna lékařská potvrzení, která jsou založena v soudním spise, a ze kterých podle něj vyplývá, že i před rozhodnutím žalované, jímž byl stěžovateli částečný invalidní důchod odňat, docházelo u něj k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně v míře 33 %. Tuto skutečnost prokazují rovněž lékařská vyšetření, která stěžovatel zaslal Krajskému soudu v Ostravě v příloze svého dopisu

ze dne 16. 3. 2005. Tato vyšetření byla sice provedena po rozhodnutí žalované, většina z nich však brzy po jeho vydání, proto dokazují jeho nesprávnost. Rozsudek soudu tak podle stěžovatele trpí vadou podle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal rozsudek krajského soudu v rozsahu uplatněných stížních bodů, avšak dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Ze soudního spisu přitom zjistil tyto další pro posouzení věci rozhodné skutečnosti:

Dle posudku PK MPSV ze dne 24. 2. 2005 se další uznání částečné invalidity dne 24. 9. 2002 pro oboustrannou hluchotu opíralo o jediný výrazně agravovaný audiometrický nález za hospitalizace, a to i přesto, že ve zdravotní dokumentaci před tímto datem nebyly nikde známky ani zmínky o tom, že by účastník řízení trpěl nedoslýchavostí, nebylo u něj ani zjištěno ohrožení nemocí z povolání – postižení sluchu v době, kdy pracoval v dole, ze kterého byl vyřazen pro hysterické projevy. Kontrolní ambulantní vyšetření MUDr. S. dne 4. 11. 2002 prokázalo i přes opakovanou agravaci při vyšetřování nesymetrickou ztrátu sluchu s celkovou ztrátou 51,5 %. Při vyšetření objektivní audiometrií dne 18. 3. 2003 i 14. 7. 2003 byl zjištěn normální práh sluchu při simulaci praktické hluchoty, jak to uvádí ve svém nálezu přednosta ORL kliniky FN Ostrava - Poruba, doc. MUDr. M., CSc. PK MPSV se ztotožnila s tímto závěrem a konstatovala, že dle nových platných právních předpisů sociálního zabezpečení nebyl posuzovaný v době napadeného rozhodnutí ani částečně invalidní, protože sluchové postižení nebylo prokázáno a taktéž dřívější onemocnění, které posuzovaného částečně invalidizovalo – hysterická porucha u slaboduché osobnosti – byla v době napadeného rozhodnutí stabilizována a nevedla ani k částečné invaliditě (strana 4 posudku).

O jednotlivých stížních námitkách usoudil Nejvyšší správní soud takto:

Jako důvod kasační stížnosti označil stěžovatel důvod vymezený v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., tj. vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, a pro tuto důvodně vytykanou vadu měl soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit. Toto své přesvědčení pak stěžovatel opírá o vyšetření provedená až po vydání napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že tvrzený důvod kasační stížnosti tak v daném případě nemůže být naplněn. Rozhodnutí, kterým žalovaná stěžovateli odňala částečný invalidní důchod, se opírá o posudek lékaře OSSZ Ostrava – město ze dne 3. 5. 2004, podle kterého se u stěžovatele nikdy nejednalo o praktickou hluchotu, což opakovaně potvrdila objektivní audiometrie. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou podle tohoto posudku vertebrogenní potíže bez výraznějšího omezení dynamiky páteře, bez jakýchkoliv známek kořenové symptomatologie. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl lékařem OSSZ stanoven na 10 %, a to podle kapitoly XV oddílu F položky 2 písm. a) přílohy 2 vyhlášky. Skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, je tak plně v souladu se spisem.

Tvrzená pochybení krajského soudu, resp. dokazování před ním, posuzoval Nejvyšší správní soud jako důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. jako jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Ani tuto námitku však neshledal oprávněnou. Krajský soud vycházel při svém rozhodování z posudku PK MPSV ze dne 24. 2. 2005, tj. stěžejního důkazu, který soudy

v přezkumném řízení soudním ve věcech důchodového pojištění provádějí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Podle tohoto posudku bylo jasné prokázáno, že přiznání částečného invalidního důchodu stěžovateli pro značně ztížené obecné podmínky dle přílohy č. 4 vyhlášky, oddílu B odst. 4 písmeno a) – oboustrannou hluchotu, bylo posudkovým omylem, neboť na základě opakované objektivní audiometrie provedené v roce 2003 nebylo sluchové postižení prokázáno. Další dřívější onemocnění, které posuzovaného částečně invalidizovalo, tj. hysterická porucha u slaboduché osobnosti, pak bylo v době napadeného rozhodnutí stabilizováno a nevedlo ani k částečné invaliditě. Za jisté pochybení krajského soudu lze sice považovat tu skutečnost, že se opomněl v odůvodnění svého rozsudku vypořádat se stěžovatelovými důkazními návrhy - předloženými výsledky zdravotních vyšetření, které podle něj částečnou invaliditu prokazují, Nejvyšší správní soud je však rovněž toho názoru, že posudek PK MPSV ČR je úplný ve svých skutkových zjištěních a přesvědčivý ve svých posudkových závěrech a dokazování proto není třeba doplňovat. Na tomto místě je navíc třeba zdůraznit, že kodnětí částečného invalidního důchodu došlo z důvodů uvedených v ust. § 56 odst. 1 písm. c) z. č. 155/1995 Sb., neboť stěžovatel byl v roce 2002 nadále uznán částečně invalidním v důsledku posudkového omylu a nové nálezy z doby po vydání napadeného rozhodnutí nemohou z povahy věci tento závěr zvrátit.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě netrpí vadou podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) ani d) s. ř. s. a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Stěžovatel neměl ve věci úspěch, správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatele náleží v souladu s § 11 písm. b) a d) ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby učiněné v řízení o kasační stížnosti, tj. převzetí a přípravu zastoupení a písemné podání soudu, ve výši 2 x 1000 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, celkem tedy 2600 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

